

МОЛИТВИЧКА

Доброто дете не върши нищо, без да попита родителите си, защото е малко и може да сгреши. То моли да му разрешат да играе с другарчето си, да му купят дрешка, която много му е харесала, или да го лекуват, когато го заболи главичката.

Всички хора обаче имаме на небето един общ Баща, Когото наричаме Бог. Имаме и небесна Майка – Света Богородица, и други близки, които са светиите. Те са много по-силни и добри от нашите родители и ни помагат, когато се обърнем към тях за помощ.

Доброто дете знае как да се моли. То застава мирно пред иконата със скръстени ръце и шепти молитвичка. Моли се да бъде здраво, да не му се случват лоши работи през деня, да не ядосва родителите си.

А знаете ли коя молитвичка е най-хубавата? Умното дете знае. Най-хубава е молитвичката, когато то се моли да бъде добро, никога да не лъже, да не присвоява играчките на другарчето си, да не се сърди, да не обижда никого, учтиво да поздравява, когато срещне познати...

То може да направи грешки, защото понякога му е по-лесно да върши каквото му дойде наум, но не бива да бъде така. Затова се моли Бог, Който е много силен и добър, да му помага, а Небесната Майка да го пази от такива постъпки.

Дете, което знае така да се моли, е много красиво. Очичките му са светли, а усмивката му грее като слънцето. Всеки иска да го помилва, а това е толкова приятно.

Добре е да се научи в дома или в детската градина на някоя молитвичка, която да запомни наизуст, защото още не може да чете. Ако никой не се погрижи да го научи, то може да се моли със свои думички. Например: Боже, нека мама да оздравее, за да бъдем весели.

А ето и една молитвичка:

Боже мили,

дай ми здраве, сили.

Искам аз да съм дете добричко,

за да ми е лесно всичко.

